

4. Schending van artikel 266 VWEU.

- De Commissie heeft inbreuk gemaakt op artikel 266 VWEU, aangezien zij het arrest van 2010 niet heeft uitgevoerd. Uit de brief van de Commissie blijkt dat zij uiteindelijk heeft beslist om geen nieuwe formele beschikking vast te stellen waarin het exacte door verzoekster verschuldigde bedrag is gepreciseerd, hoewel zij daartoe gehouden was krachtens het arrest van 2010. De brief vormt dus een duidelijke en definitieve verklaring, waaruit blijkt dat de Commissie de krachtens artikel 266 VWEU op haar rustende verplichtingen niet zal nakomen.

5. Schending van het evenredigheidsbeginsel.

- De Commissie heeft het evenredigheidsbeginsel geschonden door verzoekster te gelasten om vertragingsrente te betalen op een boete waarvan het bedrag nooit precies heeft vastgestaan en die in haar geheel nietig is verklaard, zonder dat deze instelling een nieuwe eindbeslissing heeft genomen betreffende het door verzoekster te betalen boetebedrag. De doelstellingen van de regels die de Commissie het recht geven om in andere gevallen vertragingsrente te vorderen, kunnen en konden in het onderhavige geval niet worden bereikt. Subsidiair zij opgemerkt dat het minstens onevenredig is om een rentetarief van bestraffende aard op te leggen, terwijl het verzoekster — ten gevolge van de houding van de Commissie — onmogelijk werd gemaakt deze kosten te vermijden.

6. De Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te weigeren om na het arrest van 2010 de door verzoekster verleende bankgarantie vrij te geven.

- In het arrest van 2010 heeft het Gerecht de beschikking van 2005, waarbij de betaling van geldboeten oorspronkelijk werd gelast, nietig verklaard, zodat de Commissie van verzoekster niets kon vorderen zolang zij geen nieuwe beschikking had vastgesteld. Door te weigeren om na het arrest van 2010 de bankgarantie vrij te geven, heeft de Commissie in strijd met de uitspraak gehandeld. Als direct gevolg van die onjuiste rechtsopvatting was verzoekster verplicht extra kosten te maken voor het blijvend ter beschikking stellen van de bankgarantie. Subsidiair had de Commissie minstens het bedrag van de bankgarantie meteen na het arrest moeten verminderen tot het door het Gerecht vastgestelde maximumbedrag.

Beroep ingesteld op 22 september 2014 — Italië/Commissie

(Zaak T-673/14)

(2014/C 409/73)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: A. De Stefano, avvocato dello Stato, G. Palmieri, gemachtigde)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het bestreden besluit nietig verklaren;
- de Commissie in de kosten verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Italiaanse regering komt voor het Gerecht van de Europese Unie op tegen besluit C (2014) 4537 final van 9 juli 2014 van de Europese Commissie, meegedeeld op 10 juli 2014, betreffende de oprichting van de vennootschap Airport Handling SpA door de vennootschap SEA SpA.

Met dat besluit heeft de Commissie een formeel onderzoek tegen de Italiaanse Republiek ingeleid en om te beginnen vastgesteld dat:

- de oprichting van de vennootschap Airport Handling SpA door de vennootschap SEA SpA en de daarop volgende kapitaalbreng voor een bedrag van 25 miljoen EUR met de interne markt onverenigbare staatssteun vormt;

- de vennootschap Airport Handling SpA kan worden gezien als opvolger van de vennootschap SEA Handling SpA en daardoor het voordeel blijft genieten van de door deze vennootschap ontvangen steun waarop besluit C (2012) 9448 final van 19 december 2012 betrekking had, met als gevolg dat Airport Handling SpA in de verplichting van SEA Handling SpA tot terugbetaling van die steun is getreden.

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zeven middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending en onjuiste toepassing van het beginsel van loyale samenwerking en van de artikelen 10 en 13 van verordening (EG) nr. 659 van 22 maart 1999.

- Bij de vaststelling van het bestreden besluit is geen rekening gehouden met de bewijzen en beoordelingsgegevens die de Italiaanse autoriteiten in de fase van het vooronderzoek hebben verstrekt. Voorts is het vastgesteld in strijd met het door het Hof herhaaldelijk bevestigde beginsel dat de Commissie en de lidstaten gehouden zijn tot loyale samenwerking om te moeilijkheden die zich bij de uitvoering van een besluit tot terugvordering van staatssteun voordoen te overwinnen.

2. Tweede middel, ontleend aan schending en onjuiste toepassing van het beginsel van zorgvuldig en onpartijdig optreden van de administratie.

- De Commissie heeft de door de Italiaanse autoriteiten in de fase van het vooronderzoek verstrekte gegevens niet met de vereiste zorgvuldigheid onderzocht en daardoor uiteindelijk het bestreden besluit op een onjuiste reconstructie van de feiten gebaseerd.

3. Derde middel, ontleend aan schending en onjuiste toepassing van het beginsel van voorzichtig en evenredig optreden van de administratie.

- Het bestreden besluit is gegeven in strijd met dit beginsel, op grond waarvan in elk geval de uitkomst van de procedure in eerste aanleg betreffende besluit C (2012) final van 19 december 2012 had moeten worden afgewacht. Het besluit vormt daardoor een voortijdige inmenging in een project van een onderneming in de startfase.

4. Vierde middel, ontleend aan schending en onjuiste toepassing van de artikelen 108, 120, 145 en 146 VWEU.

- Door het bestreden besluit wordt SEA SpA op basis van een kennelijk onjuiste reconstructie van de feiten belet, werkzaam te zijn op de handlingmarkt op de luchthavens van de Milaan en, als beheerder van die luchthavens, de continuïteit van de dienstverlening te waarborgen.

5. Vijfde middel, ontleend aan schending en onjuiste toepassing van artikel 108 VWEU, door de aangenomen continuïteit van de werkzaamheden van SEA Handling en die van Airport Handling.

- Het bestreden besluit gaat er ten onrechte van uit er continuïteit bestaat tussen SEA Handling SpA en Airport Handling SpA.

6. Zesde middel, ontleend aan schending en onjuiste toepassing van artikel 108 VWEU doordat wordt aangenomen dat de onderhavige steun aan de Staat kan worden toegerekend.

- Het bestreden besluit gaat er ten onrechte van uit dat het besluit van SEA SpA om Airport Handling SpA op te richten en in deze vennootschap het aanvankelijke maatschappelijke kapitaal in te brengen, aan de overheid kan worden toegerekend.

7. Zevende middel, ontleend aan schending en onjuiste toepassing van artikel 108 VWEU op grond dat een gebrek aan economische rationaliteit wordt verweten.

- In het bestreden besluit wordt ten onrechte geconstateerd dat het besluit van SEA SpA tot oprichting van Airport Handling SpA niet strookt met het gedrag van een voorzichtige marktdeelnemer die werkzaam is in een markteconomie.